

ארצות הברית נגד 'המדינה האסלאמית'

עודד ערן ואפיק ברק

באופן פרדוקסלי, העימות עם 'המדינה האסלאמית' שאליו נקלעה ארצות הברית הוא אחד מפירות הבאושים של הפלישה האמריקאית לעיראק ב-2003, אשר חיסלה את התשתית המדינית-צבאית במדינה זו ואפשרה את התבססותה הטריטוריאלית של 'המדינה האסלאמית' בחלל שנוצר. אותו כישלון ותוצאותיו, וכך גם הכישלון באפגניסטן, מחדדים את הדילמה בעימות של ארצות הברית עם 'המדינה האסלאמית' – האם להיות או לא להיות במזרח התיכון? מחד גיסא, ארצות הברית נחלה כישלונות סדרתיים בניסיון לעצב משטרים באזור, להכווין את התנהלותם ולהביס כוחות מתנגדים בעזרת שימוש באמצעים צבאיים. מאידך גיסא, פעם אחר פעם היא מגלה את המגבלות הנובעות מרתיעתה משימוש מלא בכוחה הצבאי – כולל לחימה על הקרקע – ומהגבלות של ההסתמכות על גורמים בינלאומיים ואזוריים לשם השגת תכליות מדיניות. הדילמות האמריקאיות התחדדו כאשר רוסיה נטלה לעצמה את אותה חרות שארצות הברית יחסה לעצמה בסוריה והפעילה כוח צבאי, קרוב לוודאי יותר מצורך לשמור על קיומו של בן הברית והשליט הפורמלי, אסד, מאשר העניין של הלחימה ב'מדינה האסלאמית'. המציאות שבה רוסיה, ארצות הברית, כוחות צבאיים של מדינות שכנות וביניהן ירדן וטורקיה, וכן חזבאללה מלבנון, פועלים קרקעית בסוריה כבר זמן רב, הופכת את סוריה למעין ספרד של שנות השלושים של המאה הקודמת – תחנת ביניים בדרך להתלקחות גדולה יותר. מנקודת המבט של ארצות הברית כל אלו מוסיפים לקושי לאבחן קו פעולה שיניב תוצאות חיוביות במערכה שבה היא מעורבת בסוריה.

אמנם, בעת הזו התמודדותה של ארצות הברית עם בעיות פנים-אמריקאיות שיוצרת 'המדינה האסלאמית' היא פשוטה יחסית, אך התמודדותה עם השלכות הצלחותיה של האחרונה במזרח התיכון סבוכה יותר. כישלונות העבר באפגניסטן ובעיראק יצרו רתיעה ברורה ממעורבות שהישיגה המדיניים אינם חד-משמעיים, שכן גם אם תובס 'המדינה האסלאמית' כליל, לא ברור אם ישות מדינית כלשהי, סורית או עיראקית,

המקובלת על הממשל האמריקאי, תוכל להשתלט על השטח שיפונה. הסתייגות עמוקה מהצבת כוחות אמריקאים לוחמים על הקרקע גם היא תוצאת כישלונות העבר, אלא שלפעילות אווירית – אפקטיבית ככל שתהא – יש מגבלות בלי כוחות הנמצאים על הקרקע. הפעילות שמנהלת 'המדינה האסלאמית' באזורים בנויים מצמצמת את נכונותה של ארצות הברית להשתמש בתקיפות אוויריות, העלולות להגדיל את מספר הנפגעים החפים ממעורבות בלחימה. יתרה מכך, לוחמה מהאוויר אינה משפיעה על יכולתה של 'המדינה האסלאמית' להרחיב בהדרגה את השפעתה בקרב אוכלוסיות במזרח התיכון, כמו למשל בירדן.

הלחימה ב'מדינה האסלאמית'

על מנת להילחם ב'מדינה האסלאמית' ללא פעולה קרקעית משמעותית, ארצות הברית יצרה שתי מסגרות לחימה. האחת היא מסגרת מקומית, שבה משתתפות קבוצות חמושות מקומיות מקרב תושבי עיראק וסוריה; השנייה היא מסגרת בינלאומית, אשר התאגדה לקואליציה צבאית ותפקידה להביס את כוחותיה של 'המדינה האסלאמית'. במסגרת המקומית שילבה ארצות הברית בעלות ברית שונות, שבהן תוכל לתמוך על ידי הכשרות, אימונים ואספקת ציוד צבאי. כנציגה בסוריה בחרה ארצות הברית, בשלב הראשון, את 'צבא סוריה החופשי' – קבוצת אופוזיציה סורית גדולה שהוקמה על ידי עריקי הצבא הסורי במהלך התקוממות 'האביב הערבי'. קבוצה זו שולבה בתכנית האמריקאית שנודעה בשם 'תכנית האימון והחימוש לסוריה'. על תכנית זו נמתחו ביקורות רבות, משום שהייתה אמורה להכשיר בשנתה הראשונה כ-3,500 לוחמים סורים מקומיים, אך עד לשלהי 2015, מספר חודשים לאחר תחילת תכנית האימון והחימוש, סיימו את הכשרתם רק כ-54 לוחמים. בנוסף, ארצות הברית תומכת בארגוני הכורדים בסוריה, שהוכנסו גם הם להכשרה במסגרת התכנית.¹ לכוחות המשתתפים בתכנית הוצבו שלוש מטרות: הגנה על העם הסורי מפני מתקפות 'המדינה האסלאמית' ואבטחתו של השטח הנשלט על ידי האופוזיציה הסורית; הגנה על הכוחות המאמנים של צבא ארצות הברית, בעלות בריתה והעם הסורי, מפני איום הטרור בסוריה; קידום התנאים להסדר מוסכם ולסיום הסכסוך בסוריה.² בעקבות ההבנה כי נכשלה בהשגת יעדיה, בוטלה תכנית האימון והחימוש האמריקאית בסוריה בחודש אוקטובר 2015. ממשל אובמה קבע כי כל בסיסי האימונים שאימנו עד כה את לוחמי ארגוני האופוזיציה בסוריה ייסגרו, ובמקומם יוקם בסיס קטן בטורקיה, שיאמן את מפקדיהם של ארגוני האופוזיציה בלבד. יש לציין שפרטי המדיניות האמריקאית החדשה בנושא טרם התבהרו בעת כתיבת שורות אלו.³

המתרחש בעיראק שונה, אך גם דומה במבנהו למתרחש בסוריה בהיבטים אלה. מצד אחד, בין הקבוצות הנתמכות על ידי ארצות הברית בעיראק ניתן למצוא את

כוחות הביטחון הממשלתיים העיראקיים, אשר בניגוד למשטר הסורי מהווים בעלי ברית לוויינגטון. מצד אחר, התמיכה מגיעה לגורמים דומים לאלה המשתפים פעולה עם האמריקאים בסוריה – הפשמרגה הכורדית וקבוצות מתנדבים מקרב השבטים הסוניים, התומכים בכוחות הביטחון העיראקיים בלחימתם נגד 'המדינה האסלאמית'. תכנית האימון והחימוש של הכוחות העיראקיים כוללת אספקת כלי נשק אמריקאים ואימון הכוחות בשימוש בהם, על ידי צוות של כ-3,100 חיילים אמריקאים הצפויים להכשיר ולאמן כ-23 גדודים עיראקיים.⁴

במקביל להקמתה של מסגרת הלחימה המקומית, הנשיא אובמה יזם את הקמתה של 'הקואליציה הבינלאומית למלחמה בארגון דאע'ש', אשר עליה הכריז ב-10 בספטמבר 2014, עת נשא נאום המבשר על תחילת המעורבות הצבאית האמריקאית במלחמה נגד 'המדינה האסלאמית'. במסגרת קואליציה זו התאגדו עד כה למעלה מ-60 מדינות וארגונים שונים, וכן הליגה הערבית והאיחוד האירופי. מקצת המדינות משתתפות באופן פעיל בתקיפות האוויריות נגד 'המדינה האסלאמית', ובכללן ארצות הברית, קנדה, אוסטרליה, גרמניה, ערב הסעודית, טורקיה, צרפת, ירדן ומדינות נוספות, כאשר שאר המדינות תורמות ללחימה באימון כוחות מקומיים, אספקת ציוד ותחמושת וכן סיוע כלכלי. חמש מטרות הקואליציה הן: תמיכה צבאית בשותפי הקואליציה המקומיים; פגיעה בזרם הלוחמים הזרים המגיעים לעיראק ולסוריה; עצירת מקורות המימון של 'המדינה האסלאמית'; טיפול במשברים ההומניטריים באזור; חשיפת טבעה האמיתי של 'המדינה האסלאמית' ופגיעה ביכולתה ההסברתית.⁵ בין חברות הקואליציה יש הבדלי גישות ביחסן הפרטני לשתי הזירות – הסורית והעיראקית – הן בהתייחסות המדינית והן מבחינה אופרטיבית. כך למשל טורקיה, המתייחסת באופן שונה לצפון הכורדי בעיראק ומשלימה עם האוטונומיה בפועל הנהוגה בו, ומנגד מנסה בכל האמצעים כמעט למנוע היווצרות זהות דומה בצפון-סוריה. לעומתה, צרפת למשל פועלת בעיראק, אך נמנעת ממעורבות צבאית בסוריה.

בשלהי 2015 נחשפה רשימת התנאים המוקדמים שמציבים האמריקאים בפני קבוצות המבקשות להצטרף לתכנית החימוש והאימון בסוריה שכלל הנראה הוחלט לסגרה. במסגרת תנאים אלה דרשה ארצות הברית מן המורדים לפעול בכוחם הצבאי נגד מטרות של 'המדינה האסלאמית' בלבד ולהימנע מפגיעה בכוחותיו של אסד או בבעלי בריתו.⁶ רשימת תנאים זו מעידה על מגוון הדילמות שבהן נתקל הנשיא אובמה בבואו להחליט נגד אילו אויבים לפעול מבין הכוחות הרבים הנלחמים בעיראק ובסוריה, כאשר ברור כי פגיעה באויב אחד משמעותה חיזוקו המידי של אויב אחר. דילמה דומה עולה כאשר בוחנים את השלכותיה של הצטרפות החברה הטרייה ביותר בקואליציה, טורקיה.⁷ הצטרפותה וסיועה לכוחות הקואליציה, הכולל בין השאר מתן אישור לשימוש בבסיס חיל האוויר הטורקי כבסיס יציאה למתקפות האוויריות של

הקואליציה נגד 'המדינה האסלאמית', גבו מחיר מן האמריקאים, עת ניצלו הטורקים את ההסכם על מנת לתקוף את הכוחות הכורדיים, הנלחמים זה שנים אל מול המשטר הטורקי, אך בה בעת מהווים בעלי ברית נאמנים של האמריקאים במלחמתם נגד 'המדינה האסלאמית'.⁸

המשך הלחימה ב'מדינה האסלאמית' בסוריה יצר במרוצת 2015 בעיה נוספת, והיא הכנסת גורם חיכוך נוסף בין ארצות הברית לרוסיה. האחרונה, במאמץ השימור של שני מאחזיה בסוריה הכרוכים זה בזה – משטרו של אסד והבסיס הצבאי לחוף הים התיכון – הציבה יחידות נוספות על אדמת סוריה והפעילה כוח אווירי ובליסטי. ארצות הברית תיאלץ להתמודד עם האיתות המדיני ועם המשמעויות האופרטיביות הכרוכות בכך. יש להניח שזו, שהסכינה במשך שנים עם הנוכחות הצבאית הרוסית בסוריה, תנסה לאתר את פוטנציאל החיכוך ולחזק את הדפוס הבלתי-פורמלי שהושג עד כה, שמשמעותו פעילות אמריקאית בסוריה שאינה מסכנת את האינטרס הרוסי בסוריה. חיכוך אפשרי בעקבות פעילות צבאית אווירית ישראלית ורוסית בשמי סוריה אינו, כביכול, עניינה הישיר של ארצות הברית, אבל היא אינה יכולה להתעלם מהשלכותיו האפשריות. בשלב זה צומצם פוטנציאל החיכוך בעזרת תאום ישראל-רוסי.

שאלה נוספת שתישאר על הפרק ללא מענה חד-משמעי היא השפעת הסכם הגרעין בין איראן למעצמות, וכן מערכת היחסים בין איראן לארצות הברית. בטווח הנראה לעין, יש להניח שארצות הברית תבקש לצמצם את הנראות של כל שיתוף הפעולה, אם הוא קיים ביניהן, בשתי החזיתות – בסוריה ובעיראק. מערכת הבחירות לנשיאות בארצות הברית במהלך 2016 תחייב, לפחות עד סיומה, זהירות כפולה בכל ניסיון להגיע להבנות והסדרים.

איום 'המדינה האסלאמית' בזירה הפנים-אמריקאית

זה זמן רב ש'המדינה האסלאמית' אינה מתקיימת אך ורק בתוך גבולות סוריה ועיראק. השימוש היעיל שזו עושה בתקשורת ההמונים בכלל וברשתות החברתיות בפרט מסייע לה להפיץ את משנתה וליצור איום אמיתי כלפי אויביה ברחבי העולם, גם אם הם מרוחקים מאדמות סוריה ועיראק. שימוש יעיל זה גרם לצמיחתן של שתי תופעות עיקריות העשויות לאיים על ביטחון הפנים של ארצות הברית.

הראשונה היא תופעת המתנדבים הזרים המצטרפים ללחימה בשורות 'המדינה האסלאמית', המהווה איום נוכח החשש הטמון באפשרות חזרתם של אזרחי המדינה לארצותיהם לאחר שרכשו ניסיון קרבי וחוו אינדוקטרינציה סלפית-ג'האדית. אולם, יש לציין שבשלב זה, מנקודת מבט אמריקאית, איום זה שולי ביותר, שכן מספר הלוחמים הזרים האמריקאים שניסו להצטרף עד כה לשורות 'המדינה האסלאמית' מוערך בכ-200 – מספר נמוך ביותר לעומת ארצות מערביות אחרות. בנוסף, רק חלק

קטן מהם אכן הצליחו להתגייס לשורות 'המדינה האסלאמית'. חזרתם של המעטים שהצליחו להצטרף ללחימה אל תוך שטחה של ארצות הברית צפויה גם היא להיות קשה עד בלתי-אפשרית, עקב פעילותם הרחבה של שירותי המודיעין במדינה.⁹ התופעה השנייה מתבטאת באיום הפיגועים המבוצעים על ידי מפגעים יחידים, לרוב ללא תשתית ארגונית מבוססת. אלה יחידים, שייתכן כי לא עלה בידיהם להצליח להצטרף לשורות 'המדינה האסלאמית', וכתחליף הם עלולים לבחור באלטרנטיבה המוצעת מטעמה, קרי ביצוע פיגועים מקומיים בארצות מוצאם. תופעה זו נקראת בשיח העכשווי "טרור זאבים בודדים". בריאיון שנערך עמו הדגיש סגן ראש ה-FBI, מייקל סטנבאך, את איום הטרור מבית על ארצות הברית, אשר צפוי כי יבוצע על ידי "זאב בודד" המושפע ממשנתה של 'המדינה האסלאמית'. הוא הוסיף שהאיום משמעותי ומוחשי ביותר, שכן קיימים עשרות אלפי אזרחים אמריקאים שעלולים, עקב חשיפתם לתכניה התעמולתיים של 'המדינה האסלאמית', לבצע פיגועים על אדמת ארצות הברית. ואכן, בהצהרה שנשאו העידו דוברי 'המדינה האסלאמית' על קיומם של 71 תאי טרור שונים ב-15 מדינות בארצות הברית – נתונים המהווים מקור לדאגה בקרב שירותי הביטחון האמריקאים.¹⁰

גישה זו, שלפיה איום הטרור מבית חמור מאיום חזרתם של הלוחמים הזרים, מגובה במספר עובדות. עד כה התרחשו לפחות שני פיגועי טרור בתוך גבולות ארצות הברית, שמבצעים הזדהו או הונחו ישירות על ידי 'המדינה האסלאמית'. האחד בטקסס, במאי 2015, כאשר שני מוסלמים ביצעו ירי לעבר בניין שבו התקיימה באותה עת תחרות קריקטורות של הנביא מוחמד. שני היורים נהרגו ואדם אחד נפצע באורח בינוני.¹¹ השני התרחש ביולי 2015, בטנסי, כאשר מתאזרח מוסלמי אמריקאי ירה והרג חמישה חיילי מארינס.¹² עדות נוספת לניסיונותיה של 'המדינה האסלאמית' לחדור לתוך תחומי ארצות הברית התרחשה ביוני 2015, עת נעצרו על ידי ה-FBI כעשרה אנשים החשודים בהשתייכות ל'מדינה האסלאמית'. הם חשודים כי תכננו לבצע מתקפות טרור ביעדים שונים בארצות הברית ב-4 ביולי.¹³ על כן, גם גורמי ממשל אמריקאים וכן גורמים בארגון ה-FBI הצהירו לא פעם כי היעד מספר אחת להתמודדות עם התפשטותה הפנים-אמריקאית של 'המדינה האסלאמית' הוא מיגור השפעתה בקרב אוכלוסיית היעד הפוטנציאלית.

למרות ש'המדינה האסלאמית' אינה מהווה איום על ריבונותה בשטחה, לארצות הברית תפקיד מכריע כגורם המשפיע על הצלחתה ושרידותה של 'המדינה האסלאמית' בלחימה בעיראק ובסוריה. על פי פרסומי משרד ההגנה האמריקאי מאוגוסט 2015, מספר התקיפות האוויריות הכולל שבוצע נגד מטרות 'המדינה האסלאמית' על ידי הקואליציה בהובלת ארצות הברית עומד על 10,684 מטרות.¹⁴ לשם השוואה, ההערכות בדבר מספר התקיפות שביצעו כוחות נאט"ו נגד מטרות שונות בלוב בשנת 2011 עומד

על כ-1,500 בלבד.¹⁵ אף על פי כן, לאחרונה דווח כי בכירים אמריקאים הודו בכך ש'המדינה האסלאמית' הצליחה לשמר את כוח האדם שלה כך שמספר לוחמיה זהה כיום לזה שהוערך בתחילת הלחימה, על אף שיותר מ-10,000 מלוחמיו נהרגו בהפצצות.¹⁶

סיכום ומסקנות

ההצלחות האמריקאיות מול 'המדינה האסלאמית' מוגבלות עד כה. אמנם, חלק גדול (קרוב ל-10,000) מאנשיה נהרגו וחלק מהשטח שנכבש על ידיה נתפס בידי הכוחות השונים הנלחמים בה, אבל 'המדינה האסלאמית' ממשיכה לגייס מתנדבים ולשלוט על משאבים וכסף רב. הצטרפותה של טורקיה להתקפות והעמדת שדה התעופה בשטחה לשימוש מטוסים אמריקאים משפרות את היכולת הצבאית של הקואליציה הבינלאומית ומקלות על הכוחות הקרקעיים הנלחמים ב'מדינה האסלאמית', אבל עד כה לא חל שינוי מהותי במאזן בין הצדדים. גם הגדלת הסיוע הצבאי לכוחות המקומיים וזירוז תהליך הכשרתם של הלוחמים על הקרקע לא יוכלו, בסופו של דבר, לחפות על החולשות המובנות של פיצול אתני-דמוגרפי, הן בעיראק והן בסוריה. גם אם יוכנסו כוחות אמריקאים ללחימה על הקרקע, הם לא יוכלו להבטיח הצלחה צבאית במיגור 'המדינה האסלאמית', שתביא בעקבותיה פשרה פוליטית רצויה בין הכוחות המקומיים השונים, את נכונותם לשתף פעולה תחת קורת גג מדינית אחת ואת הפסקת מעורבותן של מדינות האזור כגון טורקיה, ערב הסעודית ואיראן, הבוחשות במתחולל בעיראק ובסוריה.

בהיעדר איום משמעותי על ארצות הברית עצמה, ובשל האזיק הצבאי שהיא כובלת בו את ידיה, נראה כי היא תיאלץ לבחור בין הדרכים הבאות: האחת – הכנסת כוחות אמריקאים בסדר גודל משמעותי ללחימה על הקרקע; השנייה – הצבת לוחמים אמריקאים בקדמת החזית הצבאית כדי לשפר את האפקטיביות של התקיפות מהאוויר ואת הביצועים של הכוחות הלוחמים המקומיים; השלישית – הגדלת הסיוע לכוחות המקומיים, אף אם כוחות אלה אינם משתפים פעולה זה עם זה וגם אם הסיכוי להביאם לשיתוף פעולה מדיני ארוך טווח הוא נמוך. המתווה האפשרי הוא חיזוק הכוחות הלוחמים של הסונים, השיעים והכורדים, ומשמעותה של דרך פעולה זו היא התעלמות מכל השיקולים האחרים והקרבתם למען מיגורה של 'המדינה האסלאמית'. בחינת הפעילות האמריקאית עד כה מלמדת שלא צפוי שינוי דרמטי במדיניות ארצות הברית בימי ממשל אובמה. בקשת התקציב של הממשל מן הקונגרס האמריקאי לשנת 2016 לציוד ואימון היא צנועה – פחות מ-1.5 מיליארד דולר – ולא נשקל, ככל הידוע, שינוי באופן המעורבות הצבאית נגד 'המדינה האסלאמית'. אף על פי כן, מספר מועמדים רפובליקאים במירוץ לנשיאות הודיעו שאם ייבחרו, הם יטילו למערכה את הכוח הנדרש להכרעה צבאית. התחזקות הנוכחות הצבאית הרוסית בסוריה, והאפשרות

שבכך תצליח רוסיה לא רק לשמר את משטרו של אסד, אלא גם לדחוק – אף אם חלקית – את 'המדינה האסלאמית', וכך להעצים את מעמדה של רוסיה במזרח התיכון, תסייע להוכיח את טעונו הרפובליקאים שהנשיא אובמה, במדיניות ההססנית שלו בכל המכלול הסורי, גרם לנוק בתדמית ההרתעתית של ארצות הברית. משוואת הכוחות המקומיים והאזוריים הפועלים נגד 'המדינה האסלאמית' מייצרת מצב שבו, מנקודת ראותו של הממשל האמריקאי, חוסר מוצא והיעדר פתרונות חד-משמעיים. כל אחד מהגורמים המעורבים יכול להשלים עם המצב הקיים, ואינו מוכן לשינוי דרסטי מוסכם ולתוצאותיו האפשריות של שינוי כזה. האם שינוי ממשל בושינגטון המביא עמו גם שינוי אידאולוגי יקטע את מעגל הקסמים הזה? ימים יגידו, וגם הבוחר האמריקאי.

הערות

- 1 Nick Paton Walsh, "Syrian rebels: This is what almost \$1m of U.S. training looks like," CNN News, August 18, 2015, <http://edition.cnn.com/2015/08/18/middleeast/new-syria-force-fighter-abu-iskander/index.html>
- 2 Christopher M. Blanchard and Amy Belasco, "Train and Equip Program for Syria: Authorities, Funding, and Issues for Congress," Congressional Research Service, June 9, 2015, <https://www.fas.org/sgp/crs/natsec/R43727.pdf>
- 3 Helene Cooper and Eric Schmitt, "Obama Administration Ends Pentagon Program to Train Syrian Rebels," *The New York Times*, October 9, 2015, http://www.nytimes.com/2015/10/10/world/middleeast/pentagon-program-islamic-state-syria.html?emc=edit_na_20151009&nid=57604295&ref=cta
- 4 "FY 2016 Overseas Contingency Operations (OCO) Iraq Train and Equip Fund (ITEF)," Office of the Secretary of Defense, March 2015, http://comptroller.defense.gov/Portals/45/Documents/defbudget/fy2016/FY16_ITEF_J_Book.pdf
- 5 John R. Allen, "Special Presidential Envoy for the Global Coalition to Counter ISIL," U.S. department of state, <http://www.state.gov/s/seci/>
- 6 "The Hidden Side of the US Train and Equip Program for Syria's Opposition," *Middle East Briefing*, June 11, 2015, <http://mebriefing.com/?p=1746>
- 7 Gordon Lubold And Dion Nissenbaum, "Turkey to Join Coalition's Airstrikes Against ISIS," *The Wall Street Journal*, August 25, 2015.
- 8 Dion Nissenbaum and Ayla Albayrak, "U.S. Concerns Grow About Turkish Bombardment of Kurdish Separatists," *The Wall Street Journal*, August 12, 2015, <http://www.wsj.com/articles/u-s-concerns-grow-over-turkish-bombardment-of-kurdish-separatists-1439422676>
- 9 James B. Comey, "Statement Before the Senate Select Committee on Intelligence, Washington, D.C.," FBI site, July 8, 2015, <https://www.fbi.gov/news/testimony/counterterrorism-counterintelligence-and-the-challenges-of-going-dark>
- 10 Catherine Herridge, "Purported ISIS warning claims terror cells in place in 15 states," Fox News, May 6, 2015, <http://www.foxnews.com/us/2015/05/06/purported-isis-warning-claims-terror-cells-in-place-in-15-states/>

- Holly Yan, "ISIS claims responsibility for Texas shooting but offers no proof," CNN News, 11 May 6, 2015, <http://edition.cnn.com/2015/05/05/us/garland-texas-prophet-mohammed-contest-shooting/index.html>
- "Terror in Tennessee," *The Soufan Group*, July 17, 2015, 12 <http://soufangroup.com/tsg-intelbrief-terror-in-tennessee/>
- Kevin Johnson, "Comey: Federal authorities disrupted Islamic State-linked July 4 plots," 13 *USA Today*, July 9, 2015, <http://www.usatoday.com/story/news/nation/2015/07/09/james-comey-july-fourth-terror-islamic-state/29916253/?csp=breakingnews>
- "Operation Inherent Resolve - Airstrikes in Iraq and Syria," U.S. Department of Defense, 14 June 22, 2015, http://www.defense.gov/home/features/2014/0814_iraq/
- "Nato operations in Libya: data journalism breaks down which country does what," *The* 15 *Guardian*, May 22, 2015, <http://www.theguardian.com/news/datablog/2011/may/22/nato-libya-data-journalism-operations-country>; https://docs.google.com/spreadsheets/d/11-MRQdTRY8iUeBsbptkRDF92fL6Zd7oFbSGxUQUuSuJ0/edit?hl=en_US#gid=0
- Rob Crilly, "US officials admit Isil just as strong as when air campaign began," *The Telegraph*, 16 July 31, 2015, <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/islamic-state/11776346/US-officials-admit-Isil-just-as-strong-as-when-air-campaign-began.html>